

- [Qui som](#)
- [Contacta](#)
- [Publicitat](#)
- [Avís legal](#)
- [626 863 848 – WhatsApp](#)

- [Notícies](#)
 - [Actualitat](#)
 - [Cultura](#)
 - [Societat](#)
 - [Esports](#)
 - [Entitats](#)
 - [Baix Gaià](#)
- [Opinió](#)
- [Vida Social](#)
- [Entrevistes](#)
- [Reportatges](#)
- [Agenda](#)
- [El CLub](#)

Select Page

Carme López Arias: “la tristor és fonamental saber-

La modular cap a un sentiment natural i admetre-la com a part de la nostra vida”

19 març 2021

Entrevista realitzada per **Òscar Ramírez Dolcet**

Posar paraules als sentiments sempre costa i més quan després, perquè els poetes són així, has de llevar-te la pell per descobrir-los al món i al públic. La Carme López Arias va sorprendre ja fa un temps amb el seu primer poemari perquè els versos eren d'amor i desamor, sentiments en estat pur però, sobretot, amb un marcat to eròtic tot i que elegant.

Ara, amb el nou treball, la Carme sembla haver-se buidat del tot, esquarterant en primera persona aquella part de l'ànima que només nosaltres veiem d'a prop. I el resultat és una mena d'inventari emocional que toca i molt a qui llegeix aquesta obra plena de matisos i síl·labes que conviden a no aturar-se al final de cada pàgina.

Fem un passeig per aquest nou univers literari que ens proposa l'autora tot conversant amb ella.

La Carme ens presenta el segon poemari en solitari.

Carme, el 2018 publiques el teu primer poemari, Versant en Femení, i ara arriba aquest segon recull de poemes. Què ha passat entremig, durant tot aquest temps? Com has crescut poèticament?

“Versant en Femení” publicat com bé dius el 2018, és un esclat que vol donar a conèixer els diferents vessants poètics que em defineixen, segons tres estats anímics en que el llibre està estructurat (Sensacions, reflexions i sensualitat). És un llibre que vol presentar al lector una obra adormida durant anys, amb poemes de tota mena, com si fos una carta de presentació i d’agraïment a aquells poemes primerencs que em van fer visible per primer cop a les xarxes literàries.

Però al darrere hi ha més, molt més que va gestant-se de forma més definida després del primer esclat i és llavors, quan en paral·lel, brollen dos projectes poètics, com el Yin i el Yang, un d’ells escrit en una gamma blanca, pura, hialina i l’altre entre grisors asfàltiques que donen vida al “Bulevard Insomne”, el bessó amb més pes intimista i que desitjava ser parit amb dolor i plaer alhora.

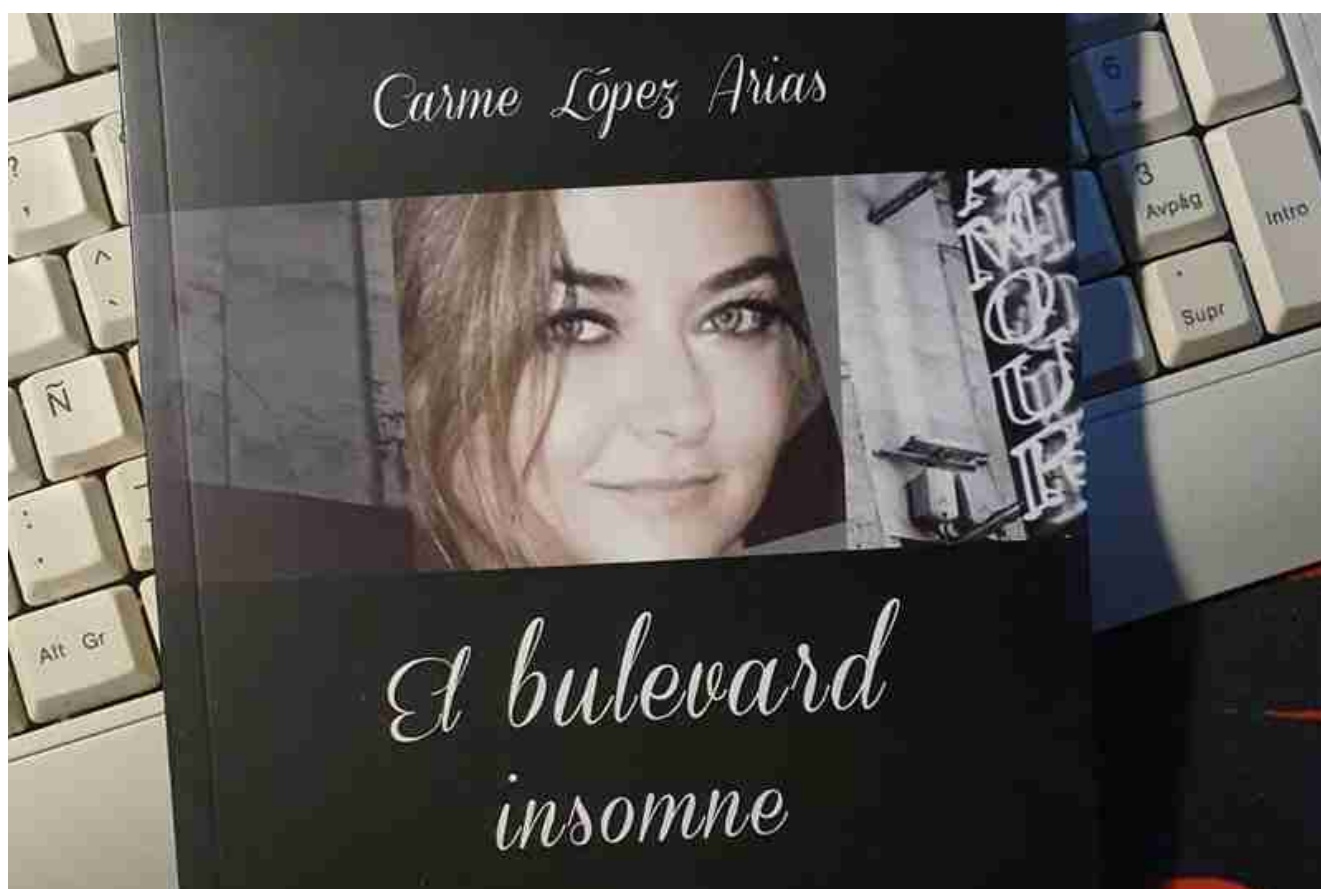
És obvi que si comparem els dos llibres hi ha una diferència important. Es nota una maduresa literària i potser també personal -traduïda de manera transversal si ens endinsem en les emocions mostrades al primer llibre i en aquest segon- que el lector nota. Com avalues tu aquest canvi?

Hi ha una evolució íntima que vessa en la síntesi del sentiment, en plasmar en mots les visions retingudes a la retina tot transmetent les sensacions fins al moll de l’os i que el lector amb la sensibilitat adequada pugui arribar a sentir aquell bleix, aquella melangia i es faci amic de la sensació agradable que pot arribar a deixar una tristor assumida que a la fi ens diu que som vius i viure és bell. És un creixement cap a la difícil cerca de la perfecció en transmetre les sensacions, no només en descriure-les amb bellesa poètica, sinó a aconseguir que s’endinsin ben endins del subconscient del lector, fins a sentir la sensació com a pròpia.

És un canvi de registre totalment desitjat, com qui en una relació de parella sap entusiasmar l’altre dia a dia. Sempre

hi ha un nou tarannà agradable i sorprenent que ens enlluerna i és així com soc i de fet es reflecteix en l'evolució literària perquè van de la mà. Ser i escriure, essència i vers, evolució i sorpresa. Som el que experimentem, però també el que desitgem ens defineix i la capacitat d'evolució interna com a persones és una mena de miracle, transformació camaleònica sense perdre mai l'essència que ens caracteritza.

Però voldria remarcar que es genera en aquesta nova etapa, una exigència en mi mateixa a l'hora d'escriure, una implacable autocrítica i un acte d'humilitat molt gran en escollir els poemes que realment transmeten el que vull. Prima l'objectivitat a l'hora d'autoavaluar-me i francament és un esforç d'humilitat molt gran. En resposta a la teva gran pregunta, que de fet és la que defineix tot l'estat on m'he trobat mentre gestava aquest llibre, dir-te que SI en majúscules, ha estat un canvi del tot positiu.

Portada del nou llibre de la Carme López Arias

Aquest nou llibre arriba amb menys càrrega eròtica però té més “pólvora” emocional, d’aquella que impacta al lector des d’un primer moment. A què es deu aquest canvi?

El llibre agafa personalitat i vida pròpia, va evolucionant i centrant-se en aquest tarannà més impactant, no deixa d’haver una certa eròtica amagada del sentiment però com ben dius, evolucionada cap l’impacte emocional. El canvi ve per que el mateix llibre així ho demana a mida que va creixent, és un despullar-se diferent.

El nou llibre té moments colpidors, poesies que impacten i molt pel seu discurs directe, com ara “Por”. Aquí generes un llenguatge més enllà de la proximitat entre autor i lector, tot fent una mena de crit social. Parla’ns d’aquesta part poètica més social.

Hi ha un crit amagat en vers la injustícia social, és un crit punyent que em fereix molt profundament i potser per això amago en certa manera, però és tan fort que sempre acaba sortint en algun poema i com a dona que soc i amant d’aquest gènere femení sento una gran impotència en tantes situacions que es viuen desgraciadament cada dia. Sobretot m’encoratja molt quan la violència arriba de la persona a qui estimes, crec que estimar a algú que et fereix et fa perdre el sentit de ser persona i viure sota aquesta por constant sense trobar-ne la sortida és asfixiant.

Les persones que tenim un alt grau d’empatia sentim el dolor d’una forma personalitzada. Aquesta petita pinzellada al llibre comença amb el poema “Por” però acaba amb un sentit esperançador amb el poema “Em faig flor” com a estendard del fet que sempre hi ha una sortida i cal cercar-la, perquè el camí de la bellesa mai és gaire lluny.

També dius que “en tota felicitat habita una tristor”. Fins a quin punt estem sols? Fins a quin punt hem d’estar tristos?

Has posat el dit a la nafra... Existeix la felicitat absoluta? En quina solitud podem trobar-nos sense sentir-nos tristos? Per a mi la tristor és fonamental saber-la modular cap a un sentiment natural i admetre-la com a part de la nostra vida, dels nostres sentiments. En una tristor pots trobar tot un món d'alegria, pot arribar a ser inclús el motor per a portar-te a la felicitat sabent mirar endarrere que a la fi és l'única manera de poder ser feliços, de valorar els moments bells que se'ns donen i saber que la vida és això, un maridatge de moments passatgers i que junts formen part de la nostra existència.

Així doncs si sabem mirar amb perspectiva, podem arribar a conèixer aquesta felicitat, relativitzant, assumint i interioritzant que tot forma part d'aquest tot on algú per sort ens va treure a ballar aquesta dansa misteriosa i màgica que no té explicació en si mateixa que és la VIDA.

Amb tot, a aquest nou llibre no li falta amor del pur,

d'aquell que caracteritza les teves traçades poètiques. Un exemple clar és el poema "Amb dolçor".

Reivindico la puresa en l'amor, aquest amor que tant s'ha volgut embrutar, en tants cops que he sentit a dir que l'amor no existeix... L'amor existeix i vola, potser no es queda per tota una vida, però molts cops sí que ho fa, si és de debò. Manca no tenir-li por i enamorar-se de l'amor sempre i si aquest amor s'encarna en una persona, benvinguda sigui. No hi ha sentiment més màgic que l'amor... i si pot ser, adobat amb el desig fan de la vida una experiència sublim.

Una part del llibre, que és poesia pura, esdevé també una mena de dietari dels pensaments breus i més propers teus. Hi ha, fins i tot, certs aforismes enmig de tanta poesia. Ho havies previst així o t'has deixat fer i ha sorgit tot al moment?

Els aforismes introduïts al llibre són una mena de veritat absoluta que indueixen als poemes que els segueixen. Són un pensament contundent que a posteriori fa brollar el poema, com una llavor d'alta qualitat que amb unes bones condicions farà brotar una bella planta. La terra sempre em dona l'exemple de creació, la metàfora per excel·lència ens la dona aquesta mare que tant hem d'estimar.

El Covid, l'època pandèmica, el confinament, el silenci, la incomunicació presencial... t'han afectat d'alguna manera en les poesies i pensaments que llegim en aquest llibre? Què has après a nivell emocional, com a persona creadora i per tant sindicada a la sensibilitat, d'aquesta situació de "nova normalitat" iniciada tot just fa un any?

Els moments inicials de la pandèmia on vam estar confinats i després semi confinats, però distanciats de la família i amics, amb la por a perdre éssers estimats i altres situacions socioeconòmiques que hem patit, realment han marcat moltíssim el meu tarannà a l'hora d'escriure. Moments on tot es va tornar relatiu, on l'escala de valors va canviar algun esgraó

de lloc, on pensar massa potser no era aconsellable encara que difícil no fer-ho. Amb tantes situacions de pànic, d'adeus no dits, de comiats injustos...

Davant tot aquest panorama caòtic i convuls, vaig centrar-me en la rigorositat i respecte en la feina literària fent una mena d'esporga en la meva obra. Tot havia canviat de sentit, jo havia canviat les meves preferències, els meus objectius a la vida, vaig capficar-me en intentar ser millor persona, en buidar-me de futileses i seguir endavant pura i salvatgina. Vaig polir tots els meus escrits com si volgués deixar una empremta fidedigna al que soc.

És per això que l'acte de publicar aquest llibre i no esperar millors temps, corrent el risc que quedés desapercebut, va ser una mostra de coratge i revolta contra tot el que ens està passant, com imposant el meu desig de VIDA contra tot el poder establert que ens està portant a la més indesitjable de les situacions.

A photograph of a Parisian rooftop scene. In the foreground, the back of a person's head with dark hair is visible, slightly out of focus. The background shows a dense urban landscape with various rooftops, chimneys, and buildings under a clear sky. The text is overlaid on the left side of the image.

Sempre ens quedarà París
o potser qualsevol lloc
amb un punt d'enyor anisat,
imaginant com dringuegen els glaçons
abans del bes amb regust de gel.
Mentre, brindo no sé pas per què.

(Carme López Arias)

Creus que aquests silencis autogenerats i que ens han donat més temps a les persones que per conèixer-nos i per llegir, han servit de veritat i han estat ben aprofitats?

El silenci és un gran bé, en ell et trobes i t'escoltes. Molts cops les respostes a moltes preguntes es troben dins nostre. Crec que les persones amb una certa sensibilitat fan del silenci el seu aliat i el saben trobar en qualsevol instant de la vida. En el cas d'aquest silenci imposat, que moltes persones potser no l'havien necessitat mai, crec que possiblement amb la pandèmia l'hauran trobat encara que forçosament i molts hauran conegut un amic que potser desconeixien i en qui potser ara es poden aixoplugar.

Per altra banda, s'han produït silencis terrorífics, silencis sepulcral, silencis esfereïdors que em glaça l'ànima, són els silencis de la por i el desassossec, el silenci destructiu en la manca d'esperança a moltes persones i que no puc perdonar.

Ara que aquest bulevard insomne camina ben despert pels nostres dies, en què més treballes?

En aquests moments he treballat de valent en tres poemaris que tinc enllestits i que de moment estan reposant, tanmateix al mes d'abril es farà una exposició fotogràfica-poètica amb vint-i-cinc imatges que van acompanyades cadascuna amb un poema meu i possiblement donarà fruit en una altra publicació. Pròximament avançaré els detalls. També he col·laborat en una antologia poètica que sortirà a la llum en quant les circumstàncies actuals ho permetin.

Hi haurà presentació oficial del llibre sigui online o presencial?

De moment presentació presencial o virtual del llibre no n'hi haurà, degut als moments de pandèmia i de potser la meva excessiva responsabilitat. No vol dir que més endavant quan la situació sigui més favorable es pugui dur a terme. No serà una presentació habitual, sempre m'agrada escenificar la poesia i

maridar-la amb música, així que esperarem que tot sigui més propici i poder fer un esdeveniment per aquells que vulguin acompanyar-me.

626 863 848

info@altafulles.cat

Vine al nostre club!

Vols unir-te gratuïtament i gaudir de descomptes i premis?

[Som-hi](#)

Informa't abans que els altres

Si vols estar al dia de tot el que publiquem en aquesta web, apunta't aquí. No fem spam... ☐

Email

Subscriure'm

Resum Política de privacitat i protecció de dades

* **RESPONSABLE:** És el meu deure informar-lo que les dades de caràcter personal que em proporcionis omplint el present formulari seran tractades per Altafullenca de Comunicació Integral s.l. com a responsable d'aquesta web.

* **FINALITAT:** l'enviament de notícies i comunicacions d'altafulles.cat.

* **LEGITIMACIÓ:** Consentiment de l'interessat.

* **DESTINATARIS:** Com a usuari i interessat li informo que les dades que em facilita estaran ubicats en els servidors d'Automatic (proveïdor del servei de subscripcions d'altafulles.cat). Veure [política de privacitat d'Automatic..](#)

* **DRETS:** Té dret, entre d'altres, a accedir, rectificar, limitar i suprimir les seves dades. Pots obtenir informació addicional i detallada sobre Protecció de Dades i consultar la nostra política de privacitat en la nostra pàgina d' [Avís legal](#).

Segueix-nos

No et perdis tota l'actualitat d'altafulles.cat a les xarxes socials

- [Follow](#)
- [Follow](#)
- [Follow](#)
- [Follow](#)

- [Qui som](#)
- [Contacta](#)
- [Publicitat](#)
- [Avís legal](#)
- [626 863 848 – WhatsApp](#)

© 2020 Altafulles ~ info@altafulles.cat | weBDesing: [efeonce](#)
626 863 848

Envian's un WhatsApp amb el teu nom, cognom i correu electrònic i passaràs a formar part del club d'Altafulles.

És un Club gratuït i que comporta tenir accés a descomptes a certs productes, accés a algunes activitats culturals i amb la possibilitat de prendre part a sortejos per guanyar premis.

Som-hi